

Sygn. Akt III RC 414/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : SSR Marta Węglewska

Protokolant : Anna Stokowska

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2014 r.

w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa B. Ł.

przeciwko R. Ł.

o podwyższenie alimentów

oraz sprawy z powództwa

R. Ł.

przeciwko B. Ł.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. Umarza postępowanie z powództwa R. Ł. przeciwko B. Ł. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego za okres od 25 kwietnia 2014r. do dnia 11 sierpnia 2014r. ;

II. W pozostałym zakresie oba powództwa oddala;

III. Koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

W dniu 08 lipca 2013 r. pełnomocnik przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda B. Ł. wniósł do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o podwyższenie alimentów z kwoty 500 zł do kwoty 1.000 zł, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenie kosztów procesu od pozwanego na rzecz małoletniego powoda, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik wskazał, iż kiedy ustalono alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie małoletni uczęszczał do gimnazjum. Ponadto podał, iż orzeczeniem z dnia 24 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy (...) pozbawił pozwanego władzy rodzicielskiej uzasadniając, iż pozwany nie jest zainteresowany własnym synem, a interesują go tylko rozliczenia finansowe z dzieckiem. W dalszej części uzasadnienia wskazano, iż pozwany nie kontaktuje się z dzieckiem. Od czasu podjęcia nauki w liceum znacznie wzrosły koszty utrzymania i wychowania. Uczy się prywatnie języka angielskiego oraz przed maturą pobiera korepetycje z j. polskiego, matematyki, jak również j. niemieckiego. Co jest uzasadnione ponieważ

powód chce kontynuować naukę na studiach. Pełnomocnik podniósł, iż w dacie ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego żona pozwanego była osobą bezrobotną, natomiast obecnie podjęła zatrudnienie. Tymczasem matka powoda zarabia 1.550 zł. z tytułu umowy o pacę oraz wynajmu mieszkania w W. na G.. Pozwany od czasu ślubu z nową partnerką życiową swoje obowiązki rodzicielskie ogranicza do płacenia alimentów w kwocie nieadekwatnej do rzeczywistych potrzeb nastolatka. Nigdy też nie zaprosił syna do siebie, pomimo iż mieszka nad morzem. Pełnomocnik podkreślił, iż poza zwiększonymi potrzebami powoda z pewnością zwiększeniu uległy także zarobki pozwanego. Ponadto przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda poza lożeniem na jego utrzymanie sprawuje osobistą i bezpośrednią opiekę nad nim, wychowuje oraz uczestniczy w codziennym życiu. Natomiast pozwany przerzuca cały ciężar odpowiedzialności za jego wychowanie i opiekę na matkę. Ponieważ pozwany nie uczestniczy w życiu dziecka powinien on swój obowiązek alimentacyjny względem niego realizować poprzez regularne i stałe dostarczanie mu źródła utrzymania w kwocie wskazanej w pozwie, koszt utrzymania powoda został określony na 1390 zł. miesięcznie (k. 3-6).

B. Ł. z chwilą dojścia do pełnoletności we własnym imieniu pozew popierał. (k. 84).

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 13 września 2013 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zaprzeczył, iż nie kontaktuje się z synem w ogóle i że to syn nie odbiera od niego telefonów ani korespondencji. Wskazał także na brak rachunków stwierdzających pobieranie płatnych lekcji z j. polskiego, angielskiego, niemieckiego oraz matematyki. Zaproponował w związku z tym, iż syn w szkole podstawowej miał problemy z nauką, aby syn wyuczył się jakiegoś zawodu w szkole zawodowej, by móc podjąć pracę zarobkową, która na dzień dzisiejszy jest lepiej wynagradzana jak praca osoby z wykształceniem wyższym. Wskazał, iż powódka naraża syna na stres nakazując mu realizację własnych ambicji, ponieważ nigdy nie osiągnęła wyższego wykształcenia. Zakwestionował kwotę 500 zł za korepetycję wskazując iż średnio zdolne dziecko nie ma problemów w szkole żeby trzeba było płacić za dodatkowe lekcje. Ponadto wskazał, iż matka powoda od lat pracuje na czarno, aby móc wykazywać przed sądami swoją skrajnie trudną sytuację materialną. Podał, iż jako wykwalifikowana kosmetyczka z długoletnim stażem pracy zarabia poniżej najniższej krajowej i nie jest możliwe aby przy wykazywanych dochodach 1550 zł mogła ponosić wydatki na syna w kwocie 2390 zł miesięcznie. Wskazał także iż nie przedstawiła ona umowy najmu mieszkania w W., podał również, iż nie wystawiała ona rachunków najemcy co było przedmiotem postępowania skarbowego w P.. Przyjął, iż z tytułu umowy o pracę zarabia 2.800 zł. oraz 1.100 zł z tytułu wynajmu mieszkania oraz otrzymuje 500 zł alimentów co daje łącznie 4.400 zł miesięcznie. Pozwany podał także iż powód pracował w telewizji (...) w programie (...) oraz posiada zawód młodszego ratownika, również mieszkanie w W. może należeć do niego, zatem jest w stanie utrzymać się samodzielnie z własnej pracy oraz posiadanego majątku. W zakresie braku kontaktów wskazał, iż matka powoda zakazała synowi kontaktowania się z ojcem czym rażąco nadużyła władze rodzicielską względem B. Ł. (1), jak również on naruszył obowiązki dziecka względem ojca. Podał, iż posiada poza powodem jeszcze dwoje małoletnich dzieci w wieku 2 i 3 lata, których powód nie chce znać- k.23-29.

Pismem z dnia 25 października 2014 r. pełnomocnik pozwanego złożył w tutejszym Sądzie pismo procesowe, w którym w pkt 6 wniósł o uchylenie prawa do alimentacji pełnoletniego powoda z powodu rażącego naruszenia zasad współżycia w rodzinie (k. 157-158), wskutek usunięcia braków formalnych pisma sprecyzował, że domaga się uchylenia obowiązku alimentacyjnego od dnia 25 kwietnia 2014r, (k. 211).

Pismo to zostało potraktowane jako powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego R. Ł. wobec B. Ł. – zostało zarejestrowane pod sygnaturą III RC 644/13.

Następnie postanowieniem z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie III RC 644/13 sprawę połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą III RC 414/13 (k. 223).

Na rozprawie w dniu 14 października 2013 r. pełnomocnik powoda popierał powództwo o podwyższenie alimentów i takie stanowisko podtrzymywał do zakończenia postępowania (k. 137, k. 238, k. 318, k. 362, k. 393, k.).

Na rozprawie w dniu 02 grudnia 2013 r. pełnomocnik powoda wnosił ponadto o oddalenie powództwa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego i takie stanowisko podtrzymywał do zakończenia postępowania (k. 238).

Na rozprawie w dniu 14 października 2014 r. pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie powództwa w całości i takie stanowisko podtrzymywał do zakończenia postępowania (k. 137, k. 268, k. 318, k. 362, k.393, k. 419).

Na rozprawie w dniu 02 grudnia 2013 r. pełnomocnik pozwanego popierał ponadto powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego i takie stanowisko podtrzymywał do zakończenia postępowania (k.238).

Na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2014 r. pełnomocnik pozwanego cofnął pozew o uchylenie obowiązku alimentacyjnego za okres – jak to określił - od marca do sierpnia 2014 r. i domagał się uchylenia z dnia 12 sierpnia 2014r. (k. 419).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. Ł. urodzony (...) w W. pochodzi ze związku małżeńskiego R. Ł. i M. Ł. rozwiązanego przez rozwód. Poza synem – B. - R. Ł. posiada jeszcze dwoje dzieci z nowego związku córkę W. Ł. urodzoną (...) i K. Ł. urodzonego (...)

Alimenty na rzecz powoda po raz ostatni zostały zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie V RC 60/10 w kwocie po 500 złotych miesięcznie od dnia 15 lutego 2010r. Od powyższego wyroku została wniesiona apelacja zarówno przez R. Ł. jak i przedstawicielkę ustawową małoletniego wówczas powoda B. Ł.. Wyrokiem Sądu Okręgowego (...) z dnia 09 września 2011 r. w sprawie IV Ca 801/11 obie apelacje zostały oddalone.

Małoletni w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał 15 lat i uczęszczał do trzeciej klasy gimnazjum.

Aktualnie powód ma 18 lat. Mieszka z mamą i jej partnerem w P.. Uczęszcza do trzeciej klasy (...). Nie uczęszcza na żadne korepetycje. W poprzednim roku uczęszczał na płatne zajęcia z języka z angielskiego. Chciałby uczęszczać na kursy przedmaturalne. Chodzi na treningi ze sztuk walki za ok. 130 zł miesięcznie. Posiada uprawnienia młodszego ratownika. Został wybrany na wyjazd do L. jako nagroda za dobre wyniki w nauce, którego koszt wyniósł 1.500-1.700 zł powinien sam pokryć. Nie stać go jednak na taki wydatek. Nie wyprawił 18 urodzin z uwagi na brak środków finansowych. Babcia macierzysta finansuje mu wyjazdy czy zajęcia dodatkowe oraz gotuje obiady. Dołożyła mu 500 zł do studniówki. Na 18 urodziny opłaciła mu kurs na prawo jazdy. Powód ogólnie jest zdrowy, jednak w zeszłym roku przeszedł zapalenie opon mózgowych. Nie utrzymuje kontaktu z ojcem, ma do niego żal. Nie ma majątku ani dochodów. Edukację zalicza o czasie, w zaspokajaniu potrzeb pomaga cała rodzina, np. płaci za ubrania, książki. W utrzymaniu B. Ł. pomaga partner matki.

R. Ł. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał 35 lat. Był zatrudniony w (...) na umowę o pracę na czas określony od 15 lutego 2010 do 14 lutego 2011 r. za wynagrodzeniem miesięcznym netto ok. 1.550 zł. W 2009 r. złożył wniosek w Prokuraturze Rejonowej (...) o zaprzeczenie ojcostwa, który został pozostawiony bez dalszego biegu. Była prowadzona przeciwko niemu egzekucja komornicza z tytułu alimentów. Miał córkę W., trzecie dziecko było w drodze.

Aktualnie R. Ł. ma 38 lat. Nadal mieszka w G. z żoną i dwójką dzieci w mieszkaniu żony. Małoletnia córka W. Ł. uczęszcza do przedszkola nr (...) w G., którego koszt to 348 zł miesięcznie. Jest zatrudniony w (...) na stanowisku (...)za miesięcznym wynagrodzeniem netto ok. 2.500 – 2800 zł. Otrzymuje 13 pensję, oprócz tego nie otrzymuje prowizji i nagród za mandaty. Nie ma możliwości podjęcia dodatkowej pracy. Od czasu ostatniej sprawy alimentacyjnej urodziło mu się drugie dziecko z nowego związku. Jego żona H. Ł. jest zatrudniona w (...) za miesięcznym wynagrodzeniem 1.986,27 zł na stanowisku inspektora na pełen etat, na umowę na zastępstwo. W toku postępowania przebywał na zwolnieniu lekarskim od 09 lutego 2014 r. do 15 kwietnia 2014 r. wynagrodzenie w tym okresie wynosiło 100%, jednak nie otrzymywał dodatku funkcyjnego. Regularnie płaci zasądzone alimenty na syna. W 2013 r. uzyskał dochód w wysokości 44.932,47 zł. Nie ma majątku ani oszczędności. 24 kwietnia 2013r. został pozbawiony władzy rodzicielskiej. Nie ma kontaktu z synem, nie przesyła mu dodatkowych prezentów.

M. Ł. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miała 36 lat. Była zatrudniona jako kosmetyczka w (...) w W. na pełen etat za wynagrodzeniem 984,15 zł netto miesięcznie. Jej dochód za 2009 r. wyniósł 8.356,06 zł. Leczyła się ginekologicznie w ramach NFZ.

Aktualnie M. Ł. nadal jest zatrudniona jako kosmetyczka za wynagrodzeniem ok. 900-1.200 zł miesięcznie. Otrzymuje 20% prowizji od przeprowadzonych droższych zabiegów. Mieszka w mieszkaniu swojego narzeczonego z synem. Dokłada się do rachunków ok. 300 zł za media. Przeszła nowotwór szyjki macicy i zakrzepicę z tego powodu jest zmuszona pracować na 1/2 etatu, ponieważ nie może długo stać. Wynajęła swoje mieszkanie za kwotę 1.200 zł miesięcznie z czego opłaca czynsz 500 zł oraz 130 zł odprowadza do Urzędu Skarbowego. Korzysta w utrzymaniu z pomocy rodziny, głównie rodziców i brata. Jej partner jest zatrudniony na umowę o pracę w firmie transportowej jako kierowca.

Powyższy stan faktyczny Sąd Ustalił w oparciu o następujące dowody: odpis zupełny aktu urodzenia powoda k. 119 akt V RC 60/10; odpis zupełny aktu urodzenia dziecka pozwanego k. 118 akt V RC 60/10; uzasadnienie Wyroku w sprawie V RC 60/10 Sądu Rejonowego (...); kopia karty informacyjnej leczenia szpitalnego M. Ł. k. 85, k. 87 akt V RC 60/10; pismo z Prokuratury rejonowej R. Ł. k. 88-89 akt V RC 60/10; Wyrok z dnia 15 grudnia 2010 r. k. 133 akt V RC 60/10; wyrok z dnia 09 września 2011 r. k. 241 akt V RC 60/10 w sprawie IV Ca 801/11 i uzasadnienie (k. 245-247); kopia faktury pozwanego k. 75; opinia o uczniu B. Ł. k. 85; wydruki potwierdzeń operacji bankowych M. Ł. k. 86-94; rachunek B. Ł. k. 95; kopia potwierdzenia wpłaty alimentów R. Ł. k. 100; kopia zestawienia opłat za użytkowanie lokalu R. Ł. k. 102; rachunki i faktury R. Ł. k. 110; zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach H. Ł. k. 111-112; kopie skierowań k. 119-120; zaświadczenie o zarobkach R. Ł. k. 123, k. 370; k. 298; k. 319; kopia odpisu skróconego aktu urodzenia dziecka pozwanego k. 166; zeznania świadka U. W. k. 239; zeznania świadka R. W. k. 239-240; zeznania świadka M. Ł. k. 240-241; zeznania świadka J. W. k. 241-242; zeznania świadka A. G. k. 268-269; zeznania świadka K. K. k. 269-270; kopia aktu notarialnego k. 294; zaświadczenie o zarobkach k. 235, karta leczenia szpitalnego córki R. Ł. k. 297; Zeznania świadków D. R. i P. R. k. 347- 350, potwierdzenia otrzymanych przelewów H. Ł. k. 300-301; zeznania świadka H. Ł. k. 363-364; kopia zeznania podatkowego za 2013 r. R. Ł. k. 371-372; kopia potwierdzenia wpłaty na polisę ubezpieczeniową H. Ł. k. 380; kopia postanowienia w sprawie V. N. 795/10 k. 389 zeznania, R. Ł. k. 138-139, 319. Sąd oddalił wnioski dowodowe R. Ł. o przesłuchanie nauczycieli B. Ł. na okoliczność wyników w nauce powoda, jego nieobecności w szkole i prezenji gdyż dopuszczenie tych dowodów spowodowałoby zbędną przewlekłość postępowania zaś dowody te w świetle pozytywnej opinii ze szkoły i faktu, że powód nie powtarzał klasy, niczego by nie wniosły do sprawy.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Zeznania stron i świadków Sąd uznał w większości za wiarygodne.

Nie posłużyły do dokonania ustaleń stanu faktycznego dokumenty złożone przez pełnomocnika powoda jak i pozwanego nie dotyczące okoliczności stanowiących podstawę rozstrzygnięcia sprawy takie jak wydruki ze stron internetowych.

Sąd nie oparł się na złożonych do sprawy kopiach paragonów składanych przez obie strony postępowania, albowiem nie są one rachunkami imiennymi wystawionymi żadna ze stron i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy dla kogokolwiek. Sąd nie oparł się również na wypisie ze szpitala k. 267 noszącym znamiona przeróbek, co nie zostało wyjaśnione w toku postępowania.

Określając koszty utrzymania powoda Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wypoczynku oraz rozrywki.

Sąd zgodnie z powyższym krytycznie ocenił przedstawione zestawienie kosztów utrzymania powoda i nie dał mu w pełni wiary, co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona powodowa nie poparła w większości żadnymi dowodami powyższego zestawienia, a z zebranego materiału dowodowego nie wynika by wskazane kwoty były faktycznie zasadne w podanych wysokościach.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 kro w związku z art. 128 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny oznacza przy tym obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Zakres tego obowiązku określony został przez ustawodawcę w art. 135 kro zgodnie z którym zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny, należy rozumieć szeroko, jako całokształt potrzeb, dostosowanych m.in. do wieku, stopnia rozwoju, czy innych okoliczności konkretnej sprawy. Świadczenia alimentacyjne powinny być zatem ustalone na takim poziomie, by zapewniały uprawnionemu rozwój fizyczny i duchowy odpowiedni do jego wieku i uzdolnień.

Zgodnie z art. 138 kro zakres obowiązku alimentacyjnego może być korygowany w wyniku zmiany stosunków, do której doszło w okresie następującym po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny. Dla oceny, czy do zmiany tej rzeczywiście doszło należy wziąć pod uwagę zarówno okoliczności świadczące o zmianie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, jak i okoliczności dotyczące zmiany w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do świadczeń. Przez możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego należy przy tym rozumieć nie tylko dochody aktualnie przez niego osiągnane, ale także rzeczywiste możliwości zarobkowe. Należy zatem ocenić zdolność zobowiązanego do zarobkowania, a w zakresie jego możliwości należy zaliczyć także i te, które nie są przez niego wykorzystywane, choć obiektywnie istnieją.

W ocenie Sądu Rejonowego przedmiotowe powództwa nie są uzasadnione treścią wskazanych powyżej przepisów.

Przechodząc do omówienia niniejszej sprawy należy rozpocząć od oceny zgłoszonego żądania pełnomocnika powoda o podwyższenie alimentów. W tym zakresie należy w pierwszej kolejności wskazać, iż alimenty od R. Ł. na rzecz syna B. Ł. zostały ostatnio ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie V RC 60/10 na kwotę po 500 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się 15 kwietnia 2009 r.

W sprawie należało zatem ustalić, czy od daty pomiędzy uprawomocnieniem się ostatniego orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny a złożeniem powództwa w niniejszej sprawie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów na rzecz powoda.

Należy wyraźnie w tym miejscu podkreślić, iż - aby powództwo o podwyższenie obowiązku alimentacyjnego mogło zostać uwzględnione z uwagi na zwiększenie kosztów utrzymania osoby uprawnionej - to ich wzrost musi być istotny.

W rozpoznawanej sprawie miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania powoda zostały wskazane na kwotę około 2.390 zł, zaś od pozwanego pełnomocnik powoda tytułem alimentów dochodził kwoty 1.000 zł miesięcznie. Na uzasadnienie zgłoszonego żądania pełnomocnik wskazał, iż koszty utrzymania powoda wzrosły wraz z wiekiem m.in. uczy się prywatnie j. angielskiego oraz pobiera płatne korepetycje z j. polskiego, matematyki oraz j. niemieckiego. Ponadto od chwili ślubu z obecną partnerką pozwany nie przejawiał zainteresowania dzieckiem i zajmowała się wyłącznie swoją nową rodziną oraz że poza płaconymi alimentami nie finansuje innych potrzeb syna.

Tymczasem w rozpoznawanej sprawie w ocenie Sądu Rejonowego w okresie będącym przedmiotem zainteresowania koszty utrzymania powoda nie uległy istotnej zmianie. Bezpośrednie koszty jego utrzymania nieco wzrosły wraz z wiekiem i wzrostem ogólnych kosztów utrzymania związanych z podwyżką cen, jednak nie są to istotne zmiany. W ocenie Sądu kwota kosztów utrzymania wskazana jeszcze przez przedstawicielkę ustawową powoda, a następnie

potwierdzona przez powoda nie odpowiada usprawiedliwionym kosztom jego utrzymania, ustalonym w oparciu o możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Sąd zgodnie z powyższym krytycznie ocenił przedstawione zestawienie kosztów utrzymania B. Ł. (k.9) i nie dał mu w pełni wiary, co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona powodowa nie poparła w większości żadnymi dowodami powyższego zestawienia, a z zebranego materiału dowodowego nie wynika, by wskazane kwoty były faktycznie zasadne w podanych wysokościach. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, na którym spoczywał ciężar dowodu, nie wykazał, iż faktycznie na utrzymanie powoda wydatkowana jest wskazana kwota 2.390 zł. W szczególności nie zostały udowodnione koszty wyżywienia w wysokości 600 zł, odzieży 200 zł i obuwia 100 zł, korepetycji 400 zł oraz j. angielskiego 100 zł.

Oczywiście powód na swoje utrzymanie może wydać każdą kwotę, jeżeli rodzice mają dostateczne środki finansowe, jednak w niniejszej sprawie Sąd musi kierować się jedynie usprawiedliwionymi potrzebami B. Ł.. Nie zmienia to faktu, że potrzeby 18 letniego mężczyzny są znaczne.

Omawiając powyższe należy przede wszystkim wskazać, iż matka powoda zeznała, iż pracuje na 1/2 etatu i z uzyskiwanych dochodów nie była w stanie samodzielnie utrzymać swojego mieszkania, dlatego wyprowadziła się do obecnego partnera, a swoje mieszkanie wynajęła za 1.200 zł miesięcznie. W codziennym utrzymaniu korzysta z pomocy swojej rodziny w tym rodziców i brata. Trudno wobec tego – zdaniem Sądu – przyjąć za wiarygodne, iż M. Ł. ponosiła powyższe koszty w podanych wysokościach. Kierując się zasadami doświadczenia życiowego nieracjonalnym byłoby przy osiągniętych dochodach ponosić takie koszty utrzymania jednego dziecka. Oczywiście wiadomo, iż na dziecko można wydać każdą kwotę, ale należy pamiętać, iż wysokość alimentów od zobowiązanego należy ustalać przy uwzględnieniu koniecznych potrzeb dziecka i możliwości finansowych pozwanego, który w obecnej sytuacji nie byłby w stanie płacić żądanej kwoty alimentów 1.000 zł miesięcznie.

Ponadto w zakresie korepetycji nie jest wiarygodna żadna kwota. W sprawie ustalono, iż powód nie uczęszcza obecnie na j. angielski ani na żadne płatne korepetycje, a jedynie na płatne zajęcia sportowe, które finansuje jego babcia – zostało to potwierdzone przez świadków. Wykazane zostało także, iż powód jest dobrym uczniem niemającym kłopotów z nauką, dlatego trudno uznać za niezbędne koszty jego utrzymania wskazane w zestawieniu kosztów wysokości ewentualnych korepetycji.

Reasumując ten wątek, w sprawie niniejszej Sąd przyjął w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, iż rzeczywiste wydatki na 18 letniego powoda kształtują się nadal na poziomie ok. 1.000 zł w tym: wyżywienie 400 zł środki czystości 50 zł, książki i przybory szkolne 100 zł, leczenie 50 zł w tym wizyty u stomatologa, rozrywka 50 zł, ubranie i obuwie 100 zł, telefon 25 zł, wakacje 100 zł, udział w kosztach mieszkaniowych 125 zł. Powód posiada już ponadto niewielkie możliwości zarobkowe i mógłby podjąć się prac dorywczych w wakacje czy weekendy.

W sprawie brak jest także uzasadniającej podwyższenie alimentów radykalnej zmiany w możliwościach zarobkowych matki powoda. W rzeczonym okresie zmianie jej sytuacja uległa o tyle, że obecnie pracuje za wynagrodzeniem 900-1.200 zł netto miesięcznie na 1/2 etatu oraz wynajmuje swoje mieszkanie za 1.200 zł – z czego opłaca 500 zł czynszu i 130 zł odprowadza do Urzędu Skarbowego, a zatem pozostaje jej 570 zł. Ponadto dokłada się do opłat w mieszkaniu partnera jedynie w kwocie ok. 300 zł miesięcznie. Dlatego zdaniem Sądu jej sytuacja uległa poprawie w porównaniu z sytuacją z daty ustalania obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowej wysokości, jednak nie jest argumentem, iż wyłącznie ona powinna ponosić koszty utrzymania syna.

Reasumując w zakresie usprawiedliwionych potrzeb B. Ł. - jego usprawiedliwione koszty utrzymania nie zmieniły się w sposób istotny pozwalający na podwyższenie alimentów.

Zdaniem Sądu alimenty w ustalonej dotychczas wysokości stanowią górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz zważywszy na osiągnięte przez M. Ł. dochody pozwalają na przyjęcie, iż wystarczają na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb uczącego się jeszcze powoda.

Zdaniem Sądu sytuacja zarobkowa R. Ł. pomimo, iż teoretycznie polepszyła się to jednak mając na uwadze, iż koszty związane z utrzymaniem obecnej rodziny są znaczne nie stanowi okoliczności uzasadniającej podwyższenie obowiązku alimentacyjnego wobec syna B..

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 138 kro oddalił powództwo o podwyższenie alimentów orzekając jak w punkcie II sentencji.

Przechodząc do omówienia żądania pozwanego R. Ł., a mianowicie uchylenia obowiązku alimentacyjnego względem B. Ł. należy powtórzyć, iż koszty utrzymania powoda nie uległy istotnej zmianie - nadal kształtują się na podobnym poziomie co w poprzedniej sprawie, a nawet są nieznacznie wyższe, co już poprzednio zostało wskazane i omówione. Zatem po stronie B. Ł. nie zaszły istotne zmiany uzasadniające uwzględnienie również powództwa o uchylenie alimentów.

Należało zatem ustalić, czy od daty ustalenia obowiązku alimentacyjnego na obecnym poziomie nastąpiła taka zmiana stosunków po stronie pozwanego, która uzasadniałaby uchylenie obowiązku alimentacyjnego R. Ł. wobec syna.

Zmiana stosunków może także prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego, gdy odpadnie jedna z przesłanek uzasadniających ten obowiązek, czy to po stronie uprawnionej czy to po stronie zobowiązanej. W literaturze przedmiotu przyjmuje się, iż w przypadku osoby zobowiązanej do alimentacji wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego może uzasadniać tylko utrata przez taką osobę możliwości zarobkowania lub uzyskanie przez uprawnionego zdolności samodzielnego utrzymania się.

Trzeba również zawsze pamiętać, iż zakres świadczeń alimentacyjnych nie zależy tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Przy czym przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przechodząc do oceny roszczenia zgłoszonego przez R. Ł. w pierwszej kolejności należy wskazać na kilka uwag natury ogólnej. Po pierwsze obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółwienie ogólnego obowiązku troszczenia się o jego rozwój fizyczny i duchowy oraz należytego przygotowania dziecka do pracy zawodowej. Polega na zaspokojeniu indywidualnych potrzeb uprawnionego takich jak wyżywienie, ubranie, środki higieny osobistej, wykształcenie, wypoczynek, ochrona zdrowia, zapewnienie mieszkania i mediów. Obowiązek ten nie jest ograniczony żadnym terminem, w szczególności dojściem alimentowanego do pełnoletności. Nie jest też związany stopniem wykształcenia w tym sensie, że uprawniony nie traci prawa do alimentowania z chwilą uzyskania określonego podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyłą okolicznością, od której uzależnione jest trwanie bądź ustanie tegoż obowiązku jest możliwość samodzielnego utrzymania się dziecka. Obowiązek alimentacyjny rodziców trwa zatem dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie odpowiednich kwalifikacji zawodowych. W szczególności nie traci prawa do alimentowania przez rodziców dziecko, które osiągnęło pełnoletność, jeżeli chce ono kontynuować naukę oraz jego osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie edukacji. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec pełnoletniego dziecka może ustać jedynie wówczas, gdy dziecko uzyska zawód bądź podejmie zatrudnienie w czasie pobierania nauki, a osiągnane zarobki pozwolą mu na zaspokojenie jego potrzeb. Pozbawienie dziecka środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletności mogłoby prowadzić co najmniej do znacznego utrudnienia jego dalszego rozwoju.

W sprawie ustalono, iż w porównaniu z data orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej sytuacja R. Ł. uległa poprawie. Poprzednio był zatrudniony na czas określony w (...), natomiast obecnie jest (...) ze stałym wynagrodzeniem. Również jego obecna żona podjęła zatrudnienie i osiąga dochody. Sąd brał pod uwagę, iż jej zatrudnienie nie jest stałe, bowiem zatrudniona jest na umowę na zastępstwo, to jednak na obecną chwilę osiąga dochody. Ponadto R. Ł. jest zdrowym, stosunkowo młodym mężczyzną oraz w pełni zdolnym do pracy. Podnosił co prawda w toku sprawy,

iż z powodu wypadku w pracy przebywał na zwolnieniu, to jednak nie została orzeczona wobec niego niezdolność do pracy. W czasie zwolnienia otrzymywał także wynagrodzenie w pełnym wymiarze.

Odnosnie R. Ł. wskazać należy również, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania w sprawie wprowadzie zaszło kilka zmian, lecz nie są to zmiany, które uzasadniałyby uchylenie obowiązku alimentacyjnego ciążyącego na nim wobec syna B., bowiem utraty możliwości zarobkowania powód nie udowodnił. Jako główną przyczynę wystąpienia z przedmiotowym powództwem podnoszona była okoliczność, iż urodziło mu się kolejne dziecko – trzecie w porównaniu z poprzednim okresem, kiedy był ustalany dotychczasowy obowiązek alimentacyjny - okoliczność ta jest oczywiście istotna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jednak nie na tyle, aby uchylić obowiązek alimentacyjny wobec najstarszego syna zwłaszcza, że jego żona obecnie pracuje.

Zadaniem Sądu R. Ł. jako osoba mająca na utrzymaniu troje dzieci, jest zobligowany do dokładania należytej staranności i wykorzystywania swoich możliwości do zapewnienia uprawnionym do alimentów zaspokojenia w pełni ich usprawiedliwionych potrzeb. Pamiętać także należy, iż rodzice winni dzielić się z dzieckiem każdym, nawet najmniejszym dochodem. Żaden rodzic nie może także uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że według niego będzie nadmiernie obciążony. Wydaje się zatem, że pozwany będąc już obciążony obowiązkiem alimentacyjnym wobec syna z pierwszego związku powinien był liczyć się z wydatkami na niego planując kolejne potomstwo i koszty z tym związane. Dlatego podnoszenie, że posiada kolejne dzieci w kontekście uzasadniającym uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec syna B. nie znajduje uznania Sądu.

Nie do przyjęcia jest też argumentacja pozwanego, iż syn powinien wyuczyć się jakiegoś zawodu w szkole zawodowej i iść do pracy, a nie spełniać ambicje matki.

W ocenie Sądu Rejonowego B. Ł. wykazuje chęć kontynuowania nauki, zamierza iść na studia posiada także umiejętności i możliwości do dalszej edukacji. Podkreślenia wymaga także, iż wysiłek i chęć kontynuowania nauki będzie skutkował w przyszłości lepszymi możliwościami podjęcia przez niego dobrze płatnego zatrudnienia, dlatego tylko z uwagi na osiągnięcie pełnoletności i ciężką sytuację pozwanego nie można wymagać, aby powód porzucił edukację i podjął zatrudnienie po to aby odciążyć ojca. Zdaniem Sądu nie osiągnął on jeszcze samodzielności życiowej, nie jest w stanie w pełni sam się utrzymać, a zatem winien w dalszym ciągu być alimentowany przez rodziców. Pozbawienie go alimentów mogłoby poważnie utrudnić bądź nawet uniemożliwić mu osiągnięcie zamierzonego celu, jakim jest ukończenie studiów i zdobycie możliwie najlepszych kwalifikacji zawodowych. Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego uznał, iż dotychczasowa kwota alimentów w wysokości 500 zł miesięcznie mieści się w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych powoda oraz stanowi absolutne minimum, jakie powód powinienłożyć na utrzymanie syna. Podnieść w tym miejscu należy, iż pozostałe koszty utrzymania B. Ł. ponosi cały czas matka. Pozbawienie pozwanego alimentów zupełnie niezasadnie połączone byłoby z przerzuceniem na nią całego ciężaru utrzymania powoda. Nie można również zapominać, iż do tej pory swój obowiązek alimentacyjny spełniała także poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie syna.

Ponadto podnoszona przez pozwanego w odpowiedzi na pozwie kwestia, iż syn posiada mieszkanie w W. nie została udowodniona. Mieszkanie bowiem stanowi własność jego matki.

Na zakończenie należy także podnieść, iż argumentacja pozwanego, iż syn naruszył obowiązki dziecka względem ojca nie zasługuje na uwzględnienie. Trzeba zaznaczyć, iż wskazywanie faktu, iż syn nie chce kontaktu z ojcem, bo matka zakazała kontaktować się synowi z pozwanym nie może być oceniane przez sąd jako przesłanka do uchylenia obowiązku alimentacyjnego. Wskazać należy, iż pozwany nie wykazał aby przez te lata wnosił do Sądu wnioski o uregulowanie kontaktów z synem, stanowi to jedynie – przyjmując tok myślenia pozwanego - że pozwany dopuścił się podobnego zaniedbania względem syna.

Kierując się wszystkimi wyżej wymienionymi względami Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż w rozpoznawanej sprawie nie zaistniała taka istotna zmiana stosunków, która pozwalałaby na uchylenie obowiązku alimentacyjnego

R. Ł. wobec syna B. i dlatego też wobec braku przesłanek z art. 138 kro orzekł jak w punkcie II sentencji oddalając powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego.

Wobec częściowego cofnięcia powództwa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego Sąd umorzył postępowanie za okres od 25 kwietnia 2014 r. do 11 sierpnia 2014 r. na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 100 k.p.c.